

เธอไม่หน้าจะอยู่รอดได้.....Kim Phuc is Her Name ความสุขดุจทองคำ ' (Golden Happiness)

นำเสนอเมื่อ : 28 ต.ค. 2551

เธอเกิดที่ Trang Bang ตะวันตกเฉียงเหนือกรุงไซ่ง่อน ในเวียดนามใต้ เมื่อ พ.ศ.๒๕๐๖

Kim Phuc is Her Name แปลว่า ' ความสุขดุจทองคำ ' (Golden Happiness)

เบื้องหน้าของ คิม ฟุค เบื้องหลังของ คิม ฟุค

เบื้องหลังผ่าตัดแล้ว ๑๗ ครั้ง ขณะที่ลูกพี่ลูกน้อง ๒ คนตาย
เพราะทนพิษบาดแผลไม่ไหว

เธอเกิดที่ Trang Bang ตะวันตกเฉียงเหนือกรุงไซ่ง่อน
ในเวียดนามใต้ เมื่อ พ.ศ.๒๕๐๖

เวลาบ่าย ๒ โมง วันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๑๕
ระเบิดไฟนาปาล์ม ๔ ลูก ถูกทิ้งลงที่บ้านเธอ

ขณะนั้น คิม ฟุค มีอายุ ๙ ขวบ ระเบิดเพลิงตกใส่เธอ
เธอถอดเสื้อผ้าที่ไฟกำลังลุกออก แต่ไฟยังคงไหม้บนตัวเธอ

ผู้คนช่วยรดน้ำบนตัวเธอ เพื่อดับไฟ
ที่กำลังลุกไหม้อยู่บนตัวเธอ จนเธอหมดสติไป

Huynh Cong (Nick Ut) ช่างภาพ ช่วยพาเธอส่งโรงพยาบาล
คอยให้กำลังใจ และจัดตั้งกองทุนช่วยเหลือ

ภาพของเธอ ที่ Nick Ut ถ่ายไว้ ถูกเผยแพร่ไปทั่วโลก
และได้รับรางวัล Pulitzer ในปีถัดมาคือ พ.ศ. ๒๕๑๖

ด้วยรางวัลดังกล่าวช่วยเปลี่ยนชีวิตของเธอและ Nick Ut แต่เธอต้องทนทุกข์ทรมานจากบาดแผลไฟไหม้กว่าครึ่งตัว หมอศัลยกรรมพลาสติก Dr. Mark Gorney จาก San Francisco อาสาสมัครประจำอยู่ที่โรงพยาบาลศัลยกรรมเด็ก Barksy ในกรุงไซ่งอน กล่าวว่า ' เธอไม่น่าจะอยู่รอดได้ ตอนแรกคางของเธอเชื่อมติดกับหน้าอก โดยเนื้อเยื่อจากแผลเป็นแขนซ้ายของเธอ ไหมจนถึงกระดูก ' ด้วยความรักของแม่ที่คอยดูแลอยู่ข้างเตียง เธอค่อย ๆ ฟิ้นตัว และตัดสินใจว่า โตขึ้น เธอจะเป็นหมอเหมือนผู้ที่ช่วยชีวิตเธอ หลังจากรักษาตัวอยู่ ๒ ปี เธอจึงได้กลับบ้าน และเวียดนามใต้ก็ถูกปกครองโดยคอมมิวนิสต์ ในปี พ.ศ. ๒๕๑๘ ชื่อของกรุงไซ่งอนถูกเปลี่ยนเป็นโฮจิมินห์

๒๑ ต่อมา พ.ศ. ๒๕๓๙ คิม ฟุค ได้มาปรากฏตัวอยู่ต่อหน้าชาวอเมริกัน ซึ่งเคยผ่านสมรภูมิเวียดนาม เธอได้รับเชิญให้มาพูด เนื่องในวันทหารผ่านศึก ณ กรุงวอชิงตัน ดี.ซี.

เธอได้มาเผชิญหน้ากับบุคคล ซึ่งครั้งหนึ่งได้เคยมาทำลายบ้านเกิดเมืองนอนของเธอ

คิม ฟุค เล่าถึงประสบการณ์อันเจ็บปวด แล้วเธอก็ได้เผยความในใจว่ามีเรื่องหนึ่งที่เธออยากจะทำกับนักบินที่ทิ้งระเบิดใส่หมู่บ้านของเธอ

พูดมาถึงตรงนี้ ก็มีคนส่งข้อความมาบอกว่า คนที่เธอต้องการพบ กำลังนั่งอยู่ในห้องประชุม เธอจึงเผยความในใจออกมาว่า 'ฉันอยากบอกเขาว่า เราไม่สามารถเปลี่ยนแปลงประวัติศาสตร์ได้ แต่เราควรพยายามทำสิ่งดี ๆ เพื่อส่งเสริมสันติภาพ ทั้งในปัจจุบัน และอนาคต'

เมื่อเธอบรรยายเสร็จ ลงมาจากเวที อดีตนักบินที่เกือบฆ่าเธอก็มายืนอยู่เบื้องหน้าเธอ เขามีไซท์ทหาร อีกต่อไปแล้ว แต่เป็นศาสตราจารย์ประจำโบสถ์แห่งหนึ่ง

เขาพูดด้วยสีหน้าเจ็บปวดว่า ' ผมขอโทษ ผมขอโทษจริงๆ '

คิมเข้าไปโอบกอดเขา แล้วตอบว่า ' ไม่เป็นไร ฉันให้อภัย ฉันให้อภัย '

ไม่ใช่เรื่องง่ายเลยที่เราจะให้อภัย โดยเฉพาะกับคนที่ทำร้ายเราปางตาย
คิมฟุคเล่าว่า เหตุการณ์ครั้งนั้นสร้างความทุกข์ทรมานแก่เธอ
ทั้งกายและจิตใจ จนเธอเองก็ไม่รู้ว่า จะมีชีวิตอยู่ไปได้อย่างไร

แต่แล้ว เธอก็พบว่าสิ่งที่ทำร้ายเธอจริงๆ มิใช่ใครที่ไหน
หากได้แกแความเกลียดชังที่ฝังแน่นในใจเธอนั่นเอง
'ฉันพบว่า การบมเพาะความเกลียดเอาไว้สามารถฆ่าฉันได้'

เธอพยายามสวดมนต์ และแผ่เมตตาให้ศัตรู

และแก่คนที่ก่อความทุกข์ให้เธอ แล้วเธอก็พบว่า

'หัวใจฉันมีความอ่อนโยนมากขึ้นเรื่อยๆ

เดี๋ยวนี้ ฉันสามารถอยู่ได้โดยไม่ต้องเกลียด '

เราไม่อาจควบคุมกำกับผู้คนให้ทำดี หรือไม่ทำชั่วกับเราได้
แต่เราสามารถควบคุมกำกับจิตใจของเราได้

เราไม่อาจเลือกได้ว่า รอบตัวเราต้องมีแต่คนน่ารัก พุดจาอ่อนหวาน
แต่เราสามารถเลือกได้ว่า จะทำใจอย่างไร เมื่อประสบกับสิ่งไม่พึงปรารถนา

คิมฟุค ได้เรียนรู้จากประสบการณ์ของตัวเองว่า
'ฉันน่าจะโกรธ แต่ฉันเลือกอีกทางหนึ่ง แล้วชีวิตฉันก็ดีขึ้น'

บทเรียนของคิมฟุค คือ ในเมื่อเราเปลี่ยนแปลงอดีตไม่ได้
เราจึงไม่ควรปักใจอยู่กับอดีต แต่เราสามารถเรียนรู้จากอดีต
เพื่อทำปัจจุบันและอนาคตให้ดีขึ้นได้

บทเรียนจากอดีตอย่างหนึ่งที่เธอได้เรียนรู้มาก็คือ
การอยู่กับความโกรธ เกลียด และความขมขื่นนั้น
ทำให้เธอเห็นคุณค่าของการให้อภัย

ทำให้ญาติพี่น้องของเธอต้องตาย และเกือบฆ่าเธอให้ตายไปด้วยนั้น

ไม่ใช่เรื่องที่ทำใจได้ง่าย แต่เธอก็มา เพื่อจะบอกให้พวกเราทราบว่า

สงครามนั้นได้ก่อความทุกข์ทรมานแก่ผู้คนอย่างไรบ้าง